Público, 18/05/21

Killian Jornet i l'impuls definitiu al 'plogging'

La modalitat de córrer al medi natural recollint-ne les deixalles guanya cada cop més practicants i iniciatives, com l'Ultra Clean Marathon del mes vinent

És una pràctica esportiva cada cop més estesa que, com quasi tot avui en dia, duu per nom una denominació anglesa: *plogging*. És una paraula més concreta i segurament prou exòtica per fer-se l'interessant. "Córrer recollint escombraries" o "sortir a la natura a netejar el que altres han embrutat" no té el mateix ganxo, certament. Per això se'n diu *plogging*. I és una d'aquelles disciplines que a la vegada suposen una mala i una bona notícia. La mala notícia és que s'hagi hagut d'inventar aquesta pràctica i fins i tot haver-la de batejar amb nom propi. La bona, que encara hi hagi punts en comú entre esport i compromís ambiental i que alguns noms que prediquin amb l'exemple tinguin la tirada del de Kilian Jornet.

Les convocatòries a sortir a practicar esport tot netejant les escombraries que hi trobem s'han succeït les darreres setmanes. La **Plogga Week** convocada a finals d'abril per la Fundació de Killian Jornet n'és un exemple entre tants. En ella escoles i grups s'hi podien inscriure. Hi van participar 104 grups i el total de residus que es van recollir va ser de 4059,34 kg (1.262 kg són de plàstic, 522 kg de paper i 2.273 kg d'altres tipus de rebuig). El propi Jornet reconeixia en acabar aquesta primera iniciativa en l'àmbit del *plogging* que "no podem estar més contents i agraïts amb aquesta enorme acollida i desig de cooperació a tot el món. Volem donar-vos les gràcies a tots i animar-vos a continuar recollint escombraries que trobareu a la muntanya fent la vostra sortida".

No és aquest el primer cop que el genial esportista català, símbol de la nova època de respecte a la muntanya, és exemple amb iniciatives similars. Va viralitzar-se a les xarxes socials, el 2020, la imatge del propi Kilian tirant l'any passat en plena carrera de Sierre-Zinal, carrera en la qual ja és el corredor més llorejat amb els seus sis triomfs, els seus propis residus en una paperera. A mitja cursa i tot i estar competint, la brossa on toca. La instantània, com diu el tòpic, valia més que mil paraules.

El 'plogging' és una resposta necessària que no deixa de respondre a una problemàtica incipient: la quantitat de residus i deixalles que s'acumulen al medi natural

El *plogging* és això. Sortir a córrer -caminant també es pot practicar, però fa menys esportista- i recollir escombraries. "Deixeu el bosc com us agradaria trobar-lo" en podria ser un eslògan vàlid, adaptant el mític rètol dels lavabos públics. El *plogging* és una resposta necessària, una mena d'auto-esmena al comportament humà que no deixa de respondre a una problemàtica incipient: la quantitat de residus i deixalles que s'acumulen al medi natural. Vivim temps d'eclosió de la pràctica física i esportiva pels entorns naturals dels nostres

municipis i al moure'ns pels espais, camins, rutes i excursions que tenim properes ha servit de recordatori de fins on pot arribar la mesquinesa humana: com de bruts poden estar alguns entorns. Un atemptat ecològic que a través d'aquesta pràctica esportiva s'intenta resoldre o esmorteir. Seria genial que el *plogging* no hagués d'existir, però cada cop creix més com a pràctica esportiva declarada o com actitud.

L'origen de la modalitat, recull la seva pròpia història, remet al 2016 i a Erik Ahlström, un ciutadà suec que es va adonar quan es va mudar d'un petit poble de l'interior a Estocolm de la quantitat de residus que hi havia al voltant de la capital sueca i aprofitava la seva afició esportiva per netejar el que trobava. Com altres llegendes, pot ser certa o ensucrada: l'important és que ha fet efecte.

Una marató pròpia

Amb el *plogging* s'està aplicant en certa manera aquell principi del propi Gandhi tant i tant repetit que resa que "primer t'ignoren, després se'n riuen, després t'ataquen i finalment, guanyes". La fase de victòria és l'actual, en la qual el *plogging* passa de rara avis a ser eix vertebrador i ànim i objectiu d'esdeveniments esportius, directament. D'actitud a disciplina, passa. N'és exemple la convocatòria de Jornet, les eco-marxes en entorns del litoral en què també hi entra en joc L'*eco-swimming* (fer *plogging* a mar, tot nedant) o iniciatives com l'Ultra Clean Marathon que el mes que ve té convocada la seva tercera edició.

L'Ultra Clean Marathon, que viurà la tercera edició el mes vinent, surt de Terrassa, travessa Collserola, la vall del Besòs i arriba a les platges de Barcelona

En aquesta marató, es tracta de crear un equip propi de defensa del medi ambient i "consistirà en córrer 60 km, en modalitat de *plogging*, és a dir retirant residus abandonats als espais naturals, i recollir donatius per a projectes de conservació de la natura i defensa del medi ambient", expliquen els organitzadors.. Poca broma amb el recorregut que surt de Terrassa, travessa el Parc Natural de Collserola, la vall del Besòs i arriba a les platges de Barcelona. Una fletxa de *plogging* que creua l'àrea metropolitana pràcticament de punta a punta.